

MŪSŲ LIETUVA

NR 1 (1327) XXVI. 1974 M. SAUSIO—JANEIRO 6
R. Juatindiba, 20 - Caixa Postal 4421 - 01000 São Paulo,

70 centavų
Tel. 273-0338

BRAZILIJOJE

Su sausio 1 diena pakeltos gazolino ir visų iš jo daromų produktų kainos.

Gyvulių mėšai augintojai nepatenkinti, kaip sako, per daug žemomis valdžios nustatytomis kainomis, nebeparduoda skerdykloms galvijų. Nors valdžia išleido griežtus potvarkius, baudas už gyvulių sulaikymą, nors graso konfiskuoti ištisas bandas, bet miestuose jautienos labai trūksta. Daugybė mėšinių užsidarė, o paukštiena ir kiaulėna pabrango.

VILA NOVA CACHOEIRINHA. Čia gubernatorius Laudo Natel su S. Paulo prefektu Calasuonno atidarė didelės užtvankos vandeniui vamzdžius. Šiaurinei S. Paulo daliai jie duos 3000 litrų vandens per sekundą, arba 259 milijonus ir 200 tūkstančiu litrų per parą.

Pasaulyje

VATIKANAS

Šv. Tėvas, akivaizdoje visų žudynių, jau neminint arabų žydy frontuose laužomas karo paliaubas, — kalėdinėje savo kalboje pabrėžė, jog pasaulio taikai ir laimei nepakanka žemiško humanizmo arba žmoniškumo. Tik sudievinas žmogus pats jus vidinę laimę ir dalysis ja su kitais. Ragino visus suartėti su Kristum.

IZRAELIS

Pirmadienį gruodžio 31 d. Izraelyje buvo parlamento rinkimai. Bet atiduodant spaustuvei šias eilutes, dar nebuvo žinoma, kas rinkimus laimėjo.

Izraelio valdžia pastatė visą savo kariuomenę „ant kaju“. Bijo, kad arabai balsavimų dieną jų neužpultu

ISPANIJA

Baskai teroristai nužudė patikimiausią diktatoriaus Franco draugą ir vyriausybės galvą Luis Carrero Blanco.

Nužudytojo vieton jau paskirtas Carlos Arias Navarro. Tai pirmas nekariškis Franco valdžioje.

MASKVA GERAI PASIPELNĖ

Sovietai gavo iš Irano didelį kiekį naftos už labai pigią kainą ir ją pervedė Vakarų Vokietijai, paimdami 20 kartų brangiau.

ARABAI

Praėjusieji metai taip labai sujungė eilę arabų kraštų, kaip nė kada anksčiau. Jie nesudarė dar vienos valstybės ar federacijos, bet kovoje prieš Izraelį rado bendrą kalbą, susitarė panaudoti naftą kaip ginklą ir parodė gal ne tiek savo karišką galybę kovose su Izraeliu, kiek Vakarų pasauliui ir net Japonijai, kad jų nafta yra ne daug menkesnis ginklas už atominę bombą. Jie pasijuto gali paklupdyt pasaulio didžiūnus, paralizuodami jų industrijas, laivus, lėktuvus ir daugybę kitų modernios civilizacijos daiktų. Iki šiol jie tai labai gudriai naudoja, nors svarbiausio savo tikslo dar nepasiekė — dar neprivertė Izraelio atsitraukti iš visų 1967 metais okupuotų žemių.

TEISIAMI TRYS LIETUVIAI

LIETUVOJE KYLĀS ŽMONIŲ ATSPARUMAS

Pagal iš Maskvos Vakarų pasiekiančias žinias, Lietuvoj teisiامي, ar jau nuteisti trys vyrai: Petras Plumpa, Povilas Petronis ir Jonas Stasaitis.

Už ką jie teisiامي? Jie esą dauginę ir nelegaliai praltinę reakcinio pobūdžio spaudą.

Maskvoje gyvenantieji Vakarų stebėtojai esą įsitikinę, jog ta nelegali spauda esanti religinio pobūdžio rašiniai.

MASKVA NERIMSTA, NES LIETUVOJE DIDĖJĀS ATSPARUMAS— PASIPRIEŠINIMAS.

Gruodžio 16-os O Est. de São Paulo korespondentas pranešė iš Maskvos tokių žinių

Iš Vilniaus ir Kauno ateinan-

tieji laikraščiai Maskvon netikėtai atvirai aprašę augantį ir stiprėjantį lietuviuose nepasitenkinimą sovietų valdžia.

Sovietų vadai kritikuoją Lietuvos komunistų partiją, kad ta toleruojanti ne tik tautinius bei religinius savo gyventojų sentimentus — nuotaikas, bet ir tai, kad ji nieko nedaranti darbininkų apatijai — suglebimui šalinti. Esą sumažėjęs produktyvumas, labai pagausėję jaunimo nusikaltimai ir alarmuojanti girtuokliavimas. Net 17 mėnesių praėję po išleidimo Maskvoje įstatymo prieš girtuokliavimą, iki pagaliau ir Lietuvos seimas ėmėsis tą opų reikalą tvarkyti. Esanti visa eilė ir kitokių pasipriešinimų.

PANEVĖŽIEČIO BRONIAUS STRIKULIO DRAMA

Veikėjai: Bronius Strikulis, mechanikas specialistas, 30 metų; Vladimiras Petkelis, enkavedistas, 43 metų; Vytautas Pupeikis, enkavedistas, 39 metų; Ivan Geraško, Sovietų amba-

Bronius Strikulis

sados vicekonsulas, 36 metų; Suren-Sacharian, sovietų ekskursijos vadovas; policininkai, sovietų ekskursantai, žiūrovai italai.

Vieta: Romos geležinkelio stotis, policijos būstinė, Sovietų ambasada.

I aktas: Romos geležinkelio stotyje

Spalio 16 d., 9:30 val. vak. Į stotį atvyksta du policininkai. Jų tarpe blondinas stiprus vyras. Visi trys stovi prie bilietų langelio. Staiga prie jų prišoka du vyrai. Jie karštai kalba rusiškai, šaukia, tiesiog rėkia ir griebia trečiąjį vestis su savimi. Prasideda stumdymasis, maišatis, triukšmas. Policininkai savo globotinio neduoda. Eina į darbą kumštys. Atbėga geležinkelio policijos vyrai. Visi nugabenami į policijos būstinę. Porą valandų niekas nežino, kas atsitiko.

II aktas: oficialus policijos komunikatas

„Šiandien popietiniu metu Bronius Strikulis, 30 metų, Sovietų pilietis, atvykęs į policijos būstinę, pasiprašė politinio pabėgėlio globos. Patenkinant jo prašymą, buvo nuspręsta pasiųsti jį į pabėgėlių stovyklą Trieste. Geležinkelio stotyje du jo tautiečiai, Vytautas Pupeikis (39 m.) ir Vladimiras Petkelis (43 m.), bandė jį perkalbėti grįžti namo ir susikurto su policija. Po vėlesnio tardymo paaiškėjo, kad Strikulis jau nenori pabėgėlio globos. Jis buvo paleistas drau-

Tesinys 2 psl.

BRONIAUS STRIKULIO DRAMA

(atkelta iš I psl.)

ge su Pupeikiu ir Petkeliu. Pastarųjų dviejų buvo tik patikrinti dokumentai jų tapatybei nustatyti

III aktas: Sovietų ambasadoje

Ivan Geraško, 36 metų, Sovietų Sąjungos vicekonsulas, žurnalistų paklaustas, telefonu atsakė:

„Koks čia politinis pabėgėlis? Vargšas Strikulis dar neatsigauja nuo biauros avantiūros. Atvykite į ambasadą su juo asmeniškai pasikalbėti. Patirsite, ar mes laikome jį ambasadoje prievarta, ar jis pats čia nori pasilikti”

Žurnalistai įleidžiami į Sovietų

pasiūlė pornografinių filmų, paskui sako, kad aš turiu pasirašyti kažkokį raštelį, kurį jis, išsitraukęs iš kišenės, man paaiškino.”

(Vicekonsulas tą raštelį žurnalistams parodo, leidžia nufotografuoti, o ten itališkai parašyta: „Noriu prašyti politinės globos.”)

Strikulis (vis per vertėją) pasakoja toliau:

„Aš nenorėjau pasirašyti, nes nieko nesupratau. Tas žmogus palydėjo mane ligi geležinkelio stoties, ten parodė raštelį policininkams ir nurodė į mane. Policininkai liepė man eiti su jais. Vedžiojo po įvairias įstai-

DU LIETUVIAI ENKAVEDISTAI

Vladimiras Petkelius

Vytautas Pupeikis

tų ambasadą (via Gaeta) be įprastų formalumų, lyg į kiną. Viename ambasados kambaryje vicekonsulas Geraško, pabėgėlis nepabėgėlis, jo „išgelbėtojai”, Inturisto atstovas ir rusų ekskursijos vadovas bei kiti ambasados tarnautojai. Vicekonsulas įvadui papasakoja, kad Bronius Strikulis yra mechanikas specialistas iš Panevėžio. Jis yra vienas iš būrio 296 turistų, kurie (įvairių šakų specialistai) laivu keliauja Viduržemio jūros pakraščiais. Kiekvienam kelionė atsieina tik po 450 rublių. Šeštadienį (X.13) jie atvyko į Neapolį, o sekmadienį devyniais autopulmanais į Romą. Čia apsisistoję įvairiuose užmiesčio viešbučiuose. „Jie buvo visiškai laisvi”, aiškina vicekonsulas, „ir štai dėl ko draugas Strikulis pateko į bėdą.”

IV aktas: Sov. ambasadoje — kalba pats Strikulis

„Šiandien po pietų apie 4 val. stovėjau prie universalinės UPIM krautuvės (vertėjas paaiškina: netoli Maria Maggiore bazilikos). Ten prie manęs priėjo keistas tipas, kuris šiek tiek kalbėjo rusiškai. Pirmiausia jis man

gas. Negalėjau nieko suprasti, nes niekas nemokėjo rusiškai. Pagaliau atėjo vertėjas, tiesa, ne labai koks. Prašiau leisti pakalbėti su rusų ambasada. Atsakė, kad pirma turiu pasirašyti kažkokią anketą. Aš pasirašiau nežinodamas po kuo. Bet ir tada ambasados negalėjau pašaukti. Vėliau mane paėmė du policininkai ir atvedė į stotį. Ten pamatė du draugus ir šaukiausį pagalbos. Jie norėjo mane vestis su savim, ir įvyko tas sąmyšis. Pagaliau viską išaiškinome.”

V aktas: Sov. ambasadoje, kalba vicekonsulas Geraško:

„Tai buvo biauři provokacija. Policija manęs atsiprašė, bet, manau, vis tiek įteiksime italų valdžiai formalų protestą. Kas padavė Strikuliui tą raštelį (pats Strikulis nemoka lotyniško alfabeto — jis rašo tik rusiškais raidėmis), norėjo pažuvauti drumstame vandenyje. Be to, muštinės stotyje. Pupeikis buvo sumuštas: gavo smūgį į veidą. Klausiau Strikulį, ar jis suprato gabenamas į Triestą. Atsakė, ne. Jis tik buvo išsigandęs, kad negalės daugiau pamatyti žmonos ir tėvų, likusių namie. Spręskite

patys: jei Strikulis jums atrodo išsigandęs, jėga verčiamas grįžti į Rusiją, tai aš neturiu daugiau ko pasakyti”.

Vienas žurnalistas rašo, kad Strikulis ambasadoje atrodė lyg jautis atvestas į skerdyklą...

VI aktas: Sov. ambasadoje kalba ekskursijos vadovas Suren-Sacharian

Žurnalistų paklaustas, kaip kiti ekskursijos dalyviai atsidūrė geležinkelio stotyje (juk jie važiavo autopulmanais), kai ten atvyko Strikulis, paaiškino:

„Šį vakarą turėjome grįžti į Neapolį. Autobusai laukė kaip tik prie stoties. Labai apgailėtauju, kad taip atsitiko. Mūsų kelionė įeina į susitarimų su italų valdžia dėl keitimosi turistais. Esu ir kitais atvejais buvęs Italijoje ir maniau, kad šis kraštas yra palankus rusų turistams. Šis įvykis verčia viską pergalvoti...”

Spaudos konferencijos užbaigai, vicekonsulas iškilmingai, pakeltu balsu, lyg Kaifas Kristų, klausia:

„Pasakyk viešai: ar tu tikrai nenorėjai grįžti į Rusiją?”

Strikulis kvailai nusišypso ir tris kartus sušunka: „Niet! Niet! Niet!”

VII aktas: Romos policijos vado komunikatas

„Tas rusas (faktiškai lietuvis) atvyko į centrinę policijos būstinę vienas. Jis parodė atsineštą raštelį, kuriame itališkai parašyta, kad norįs prašyti politinio pabėgėlio globos. Vertėjo pagalba paaikškėjo, kad jis apsisprendęs čia pasilikti ir negrįžti į Rusiją. Dėl to nutarta pasiųsti jį į Triestą, kur yra speciali komisija, galutinai sprendžianti tokius klausimus.

Antrą kartą atgabentas į policiją su palydovais, jų akivaizdoje pasirašė pareiškimą, kad jis atsisakąs prašytos globos. Dėl to atleistas drauge su palydovais. Tačiau aktuose liko du svarbūs dokumentai: prašymas suteikti politinio pabėgėlio globą ir tos globos atsisakymas. Policija griežtai paneigia rusų ambasados minimą atsiprašymą ir prideda, kad tokio atsiprašymo nebus, nes įsitikinusi, kad nėra už ką atsiprašyti”.

Drama baigta. Uždanga nusileidžia, ir viskas aptemsta. Skaitytojai išvadas tepasidaro patys. Čia paduoti tik nuogi faktai.

Iš „Darbininko” pagal pranešimą iš Romos.

Lietuviai šachmatai Sidne per Australijos Baltiečių varžybas iš latvių perėmė Baltijos taure.

Pasaulyje

Naujoji Pasaulio Lietuvių Bendruomenės valdyba kvies vieną kooptuotą valdybos narį lietuviškai nekalbančių lietuvių išeivių reikalams. Valdyba IV PLB seimo metu sudaryta Čikagoje, pirmininkauja Br.Nainys.

Virginija Radinaite, 22 m.. Australijoje isrinkta to krasto atstove „Miss World” grožio konkursui, kuris įvyks Londone. Ji yra profesionale modeliuotoja.

„Krikščionis gyvenime” knygų serijos leidėjai nutarė seriją įjungti į Lietuvių Katalikų Mokslo Akademiją.

Albury mieste, Australijoje, gyvena muzikas Ričardas Urbanavičius, Kauno universitete studijavęs chemiją, radijo mechaniką, Vokietijoje grojęs radijo orkestre, Australijoje vertėsis radijo mechaniku, vėliau foto laboratorijoje. Dabar yra Alburio simfoninio orkestro vadovas, o orkestre groja jo vaikai čelistas Henrikas, smuikininkas Ričardas, Irena yra gitaristė ir dainininkė, o Jonas taip pat mokosi smuiko.

Sidnio, Australijoje, „Plunksnos” klubas per dvidešimt gyvenimo metų turejo nariu tarpe 10 rasytoju. 3 dailininkus. 2 profesorius. 6 redaktorius, kuniga, muzika. 3 rezisierius. 2 Australijos Liet.Bendruomenės pirmininkus.

Jungtinių Tautų 28-toje asamblejoje yra trys pabaltiečiai: estas V. Enger, Sov. Sąjungos antrasis sekretorius ir „Estijos TSR užsienio reikalų ministerijos” tarnautojas; lietuvis Viktoras Zenkevičius „Lietuvos TSR užsienio reikalų viceministeris”, kuris kartais ir atstovauja latvius. Bet latvaitė, Ilzė Svenne, yra Australijos delegacijos atstovo pavaduotoja Socialinėje, humanitarinėje ir kultūrinėje Jungtinių Tautų komisijoje. Ji atvyko su tėvais — choro dirigentu ir teatro artiste latviais — būdama maža, baigė Adelaidės universitetą, dirbo Australijos atstovybėje Belgrade.

Tarptautiniame muzikos festivalyje Santa Monikoje, Kalifornijoje, dainavo sopranas Stasė Klimaitė-Pautienienė, išpildydama K.V. Banaičio „Tulpes”, A. Kačanausko „Kad aš našlaitėlė”, J. Tallat-Kelpšos „Mano sieloj šiandien šventė”.

NAUJUJU METŲ ANGOJE

KAI VERCIAME GYVENIMO LAPĄ PO LAPO,
KARTAIS PAKLAUSIAME PATYS SAVE:
KAS GI YRA TAS GYVENIMAS?
KARTAIS JIS YRA LYG LAIVO PLAUKIMAS PER JŪRĄ,
O KARTAIS JIS ATRODO KOVA.
JIS YRA NUOLATINIS IESKOJIMAS,
SIEKIMAS GERIO, GROŽIO, TIESOS.
GYVENIMAS YRA SUSITIKIMAS IR ATSISKYRIMAS.
JAME SU DAUG KUO SUSITINKAME,
SU DAUG KUO SKIRIAMĖS.
GIMDAMI SUSITINKAME SU PASAULIU.
MIRDAMI — SKIRIAMĖS.
TAČIAU TARP GYVENIMO IR MIRTIES
YRA ŠIMTAI SUSITIKIMŲ IR ATSISKYRIMŲ.
PLAUKDAMI, KOVODAMI IR IESKODAMI.
SKIRIAMĖS SU TUO, KAS NETIKRA, NEGRAŽU IR NEGERA.
KAD SUSITIKTUME SU GERIU, GROŽIU IR TIESA.

Iš LL

KĄ RADOM „MŪSŲ LIETUVOJE“ 1998 METAIS

Iš pirmojo numerio „Mūsų Lietuvos“ 1998 metų.

Vartydama savo archyvą, „Mūsų Lietuvos“ redakcija, Brazilijos lietuvių savaitraščio aukštinio jubilėjaus – 50-ties metų – sukakties proga, skaitytojams pateikia žiupsnelį prisiminimų iš tolimesios Brazilijos lietuvių kolonijos praeities. Radome įdomią 1974 metų apžvalgą, kurioje matomi mūsų pirmtakų, senelių ir tėvų lietuviškieji darbai.

PRIEŠ 25-ERIS METUS ZELINOJE

São Paulo lietuvių kolonija 1974 metais pašoko keliais šuoliais pirmyn ir žengė kelius žingsnius platyn, praplėsdama kultūrinę veiklą, socialinę talką, jaunimo gyvenimą.

LIETUVIŲ KATALIKŲ ŠV. JUOZAPŲ BENDRUOMENĖ, ligi šių dienų šv. Juozapo – Vila Zelinos parapijos nuosavybių savininkė, po trejų metų delsimo ir ginčų, savo metiniame susirinkime kovo mėnesį sklandžiai išrinko puikių katalikų ir lietuvių valdybą, kuri bematant pasirašė sutartį su Tėvais Saleziečiais dėl parapijos pastatų vartojimo. Nebesileisdama į pletkus ir beprasmius ginčus, naujoji valdyba susitarė su Seserimis Pranciškietėmis dėl Jaunimo naraų pirmojo aukšto vartojimo. Mat, buvo pritrūkę vietos jaunimo ir kitų draugijų susirinkimams, o Seselės buvo nutarusios mokyklą praplešti sklypuose, esančiuose prie gimnazijos Rua Campos Novos.

Liet. Kat. Bendruomenė, nepasitenkindama materialiniais reikalais, parapijoje ir bendrai lietuvių tarpe,ėjo saviesiems kunigams į talką, pravedama vaju informuoti šeimas ir

jaunimą dominti tarnyba bažnyčioje ypatingai parapijos įvairiuose komitetuose, vienuolijose ir kunigystės luome. Turėdama gerą užnugarį, LKB finansavo mėnesinį parapijos informacinį lapelį lietuvių ir portugalų kalbomis.

Dar veiklesnės pasirodė parapijos komisijos sudarytos daugiausia iš veiklių pasauliečių. Pastoracinė komisija aptardavo bendruosius reikalus; liturginė komisija, turinti ir jaunimo dalį, planavo savaitines jaunimo Mišias, ypatingąsias pamaldas, Maldos dienas už Lietuvą, tautines šventes, pravedė įvairius liturginius kursus lietuvių ir portugalų kalbomis. Šalpos komisija rūpestingai talkino šeimoms, kurios dėl mirties, senatvės ar kitų problemų buvo reikalingos pagalbos iš savo tautiečių. Jaunimo komisija, glaudžiai dirbdama su LKB-ne ir „Žilvičių“ atgaivino sporto veiklą.

1973 metų P. Amerikos lietuvių kongresui buvo atnaujinta bažnyčia. Sekančiais metais apdailinta klebonija – patobulinti įrengimai, išdažytas visas namas.

GARSĖJO LIETUVIAI BRAZILIOJE

Ruošdamiesi Brazilijos lietuvių kolonijos 50-ties metų šventei, ėmėsi visokių darbų, kurie iškeltų kolonijos vardą. Sudarytas visų organizacijų komitetas, paskelbtas lietuviams dailininkams ir architektams vaju, iš kurio sekančiais metais išdygo gražus lietuviškas paminklas Praça São José dos Campos aikštėje su įrašu abiem kalbomis: „Naujajam savo kraštui Brazilijai ir savo tėvynei Lietuvai – dėkingi Brazilijos lietuviai“.

Paminklas ligi šių dienų patraukia net ir tolimesnių vietovių turistų dėmesį, o per dideles šventes čia padedamas vainikas.

Sunku būtų įsivaizduoti šių dienų universitetų studentų darbus apie Lietuvą ir išeivijos lietuvius be Brazilijos Lietuvių Muziejaus, įsteigto 1974 metais Vila Belos Vytauto Didžiojo mokykloje. Brazilijos Lietuvių Sąjunga, susitarusi su buvusiu konsulu dr. P. Mačiuliu, Brazilijos Lietuvių Bendruomenė ir jaunimo organizacijomis, sudarė sąlygas patalpoms vartoti. Muziejaus remėjų būrelis užmokėjo valdžios mokesčius ir rūpinosi patalpų užlaikymu. Lietuviai pensininkai, suprantantieji raštinės vedimą ir meną, dailiai sudėjo eksponatus, surinktus iš privačių asmenų, svarbių dokumentų fotokopijas, meno darbus, knygas.

Muziejuje ir Archyve lietuvių kilmės studentai randa pilnus kompleksus spaudos ir kitų dokumentų, reikalingų savo moksliniams darbams.

Brazilijos Lietuvių Bendruomenė surengė lietuvių dailininkų ir megejų parodą, pirmąją tokios apimties, kurioje buvo 30-ties menininkų darbai, atlikti Brazilijoje. Vietinė spauda atkreipė dėmesį į lietuvių kolonijos meninį pajėgumą, tiek Brazilijos tiek Lietuvos motyvais, tiek ir abstrakčiame mene. Lietuvių muziejus įtrauktas į turistinių vietų kalendorių.

RYŠIAI SU KITOMIS KOLONIJOMIS

1974 metais suruošta visa eilė kultūrinių ekskursijų į interiorą, kur tebegyveno lietuviai iš senų laikų, pvz., Itararé, Barretos, Presidente Prudente, Curitiba, Pôrto Alegre, Erechim, Itapetininga, Caxias do Sul ir kitas vietas. Grupė jaunimo, gerai susidainavusi, kolonijose lankė šeimas, padainavo, platino lietuviškas plokšteles, knygas, rinko „Mūsų Lietuvos“ prenumeratas, pravedė lietuvių kalba pamaldas, rinko įdomią istorinę medžiagą muziejui, rodė filmus ir skaidres.

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ, išsirikusi 1974 metų rinkimuose veiklią ir jaunatvišką tarybą, įsteigė Lietuvių Bendruomenės apylinkes Rio de Janeiro, Porto Alegre, Curitibaje, Jundiai, Carapicuíba, Mauá, Santo André, São Caetano, Santos-São Vicente, tokiu būdu palaikydama artimus ryšius, ypatingai per metinį visų kolonijų atstovų suvažiavimą.

Vila Zelinoje pradėjo veikti lietuviškas kioskas – krautuvėlė, kur ligi šių dienų galima gauti lietuviškų knygų, rankdarių paveikslų, suvenyrų plokštelių. Lietuviškas knygynas pradėjo veikti kaip kampininkas lietuvių krautuvėje, vėliau savose patalpose. Idomu ir tqai, kad nuo šių metų padidėjo susidomėjimas lietuviška knyga: daugiau žmonių skolinosi knygas iš knygyno ir daugiau ėmė jų išpirkti nauju, siunčiamu iš Amerikos ir Europos leidyklų. Gal tai buvo literatūros būrelio įtaka jaunimui?

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ISTORIJA

Per eilę metų rinkta medžiaga Brazilijos lietuvių istorijai, išleistinai dviem laidomis – portugalų ir lietuvių, gausiai iliustruota, rūpestingai dokumentuota. Knyga buvo rašoma 197-74, išeis 1976 metais, kaip tik 50-ies metų proga. Pirmasis jos egzempliorius įteiktas Aparecida do Norte kardinolui, lietuviško kryžiaus Aparecidoje pašventimo metu.

DVI JAUNOS DRAUGIJOS

Neklausydami sakančių, kad per daug esą lietuvių organizacijų, 1974 metais pradėjo burtis dar du lietuvių vienetai, kurie kolonijos pradžioje nebuvo įmanomi suorganizuoti: tai pensininkų klubas ir Prekybos rūmai.

PENSININKŲ DRAUGIJA įsteigta São Paule, Rio de Janeiro ir pajūryje (Santos, Praia Grande) lietuvių išėjusių į pensiją. Planuojamos išvykos, kortų lošimo vakarai, lankymasis ir šalpa. Lietuviai pensininkai, turėdami daugiau laiko, organizuotai talkina savo vaikaičius ir šiaip jaunimui, aptarnauja ir tobulina tais metais įgyta stovyklavietę, dirba ka metais įgyta stovyklavietę, dirba kanclės ir kitus liaudies instrumentus, platina spaudą, lanko tolimesnes lietuvių šeimas, taiso ir prižiūri jauno namus. Spauda anuomet rašė, jog pensininkų draugija turėjusi dideli pasisekima.

PREKYBOS RŪMAI – tai lietuvių prekybininkų, pramonininkų ir profesionalų organizacija. Įkurta 1974 metais kelių stambesnių industrinių iniciatyva. Pastebėję, kad yra daug lietuvių fabriku, krautuviu ir kitų įstaigų, savo tarpe artimiau susipažino, įvedė nario mokesį, karto teka. Dalyvaudami brazilų draugijose – Rotary, Lions ir tt., neužmiršta ir savųjų. Turėdami gausnes finansinių išteklių, organizuotai talkino ir jaunimui, ir senimui: surinko pusę lėšų stovyklavietei pirkti ir beveik visas lėšas lietuvių senelių židiniui, kuris statytas kartu su pensininkų draugijos nariais.

J A U N I M E

Jaunimas, susidomėjęs istorija ir sociologija, sudarė Muziejaus ir archyvo planus, padėjo rinkti medžiagą. Meno mėgėjai, kartu su lietuvišiais kultūrininkais sistemingai planavo Lietuvių dailininkų parodą ir ruošėsi 1975 metams – skirtiems M. K. Čiurlionui pagerbti. Brazilijos Lietuvių Sąjungos styginis ansambelis ruošė Čiurlionio kūrybos ištraukas dideliame ir sekmingame koncertui.

MOKYTOJŲ RENGIMAS

Metų pradžioje įvyko lituanistinės mokyklos mokytojų kursai, sutraukę keliasdešimt dalyvių o nuo kovo mėnesio pradėjo veikti nors ir nedidelės lietuviškos mokyklės savaitgaliais ar savaitės dienų vakarais Moókoje, Zelinoje, V. Anastazijoje.

Tęsinys 4 psl.

KA RADOM 1998 M.

Iš 3 psl.

Indianapolyje ir centre. Daugiau jaunimo užsirašė iš tolimesnių vietų, korespondenciniams kursams. Mokytojai pradėjo atostogauti ir didesnes šventes praleisti Rio, kur būrė jaunimą pobūviams ir pokalbiams lietuviškais reikalais, kaip tai buvo daroma kadaise prieš II pasaulinį karą.

JAUNIMO KONGRESAS

Jaunimo Kongreso, įvykusio 1975 1976 vasaros metu, ruošia 1974 metais gražiais pabūvimais. Į metų galą studijų dienos dalyvaudavo iki 70 jaunimo, tvarkingai susiskirsčiusio būreliais. Diskusijos ėjo lietuvių kalba, nes dauguma ištisus metus lankė lietuvių kalbos kursus. Galima džiaugtis, kad šių dienų ML bendradarbiai išmoko lietuviškai kaip tik anuose kursuose.

1974 metais išėjo pirmas kuklus poezijos sąsiuvinys, kuriame buvo lietuvių jaunimo kūryba portugalų ir lietuvių kalba. Dabar tie sąsiuviniai tapo tradiciniai, išėmę kasmet gražiai iliustruoti jaunųjų mūsų menininkų darbas.

JAUNIMO AVILYS – STOVYKLA

Jaunimas pradėjo įprasti lankytis savoje stovyklavietėje netoli São Paulo. Čia vyko savaitgalio rekolekcijos kursai, studentų ir akademikų pasitarimai. Aplinka gražiai išpuošta lietuviškų motyvų statyba, lietuviškais kryžiais, koplytėlėmis ir lauko dekoracijomis-skulptūromis. Jaunimo įsteigta būstinė sutelkė tūkstančius adresų jaunimo ir senimo, pagal kuriuos sintinėjama informacija ir apklausinėjimai.

TAUTINIAI ŠOKIAI

Tautinių šokių grupės dar dažniau negu 1973 metais pasirodė televizijoje, viešose šventėse, konkursuose, ir festivaliuose, dažnai laimėdamos pirmas vietas ir viešus valdžios pagyrimus. „Nemunas“ įsitaisė skirtingus tautinius rūbus, papildančius tradicinius – berniukam vienodus, mergaitėms taip pat – trumpus sijonus, labiau panašius į baleto aprangą. Vietoj vieno akordeono, atsirado pirmieji kanklininkai ir skudučiai. Vėliau pridėtos birbynės ir kiti instrumentai, kurie labai patraukė klausytojų dėmesį ir pajvairino programas.

JAUNIMO TEATRAS

Žilvičio ir Nemuno bendromis jėgomis įsteigtas Jaunimo teatras, savo gyvenimą pradėjo irgi 1974 metais – trumpais vaideliais, inscenizacijomis, iki per porą metų jau sugebėjo pastatyti didesnio masto vaidinimus, dramas.

JAUNIMO CHORAS

Nemuno ir Žilvičio bendromis jėgomis sudarytas vien tik jaunimo choras iš 40 balsų, kurs ėmėsi ruošti gerą koncertą Jaunimo kongresuis 1975 m. gale. Musų jaunimas nenorėjo pasiro-

dyt atsilikes nuo kitu krasštu lietuvių jaunimo dainos mene.

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Šv. Kazimiero parapija pradėjo savo intensyvų darbą prieš 10 metų lietuviškos misijos teisėmis. 1974 metais jis susilaukė didelio ir gyvo pasauliečių lietuvių bendradarbiavimo, ir tai ne vien senosios, bet ir pačios pačios amžiosios grupės kartos.

Kaip ir anksčiau, lietuviškos pamaldos laikomos trylikoje bairų, bet anuomet lietuviai ryžosi tose pamaldose gausiai dalyvauti.

Bene bus jie tik pagalvoje: „Jei kunigai aplanko kasmet mūsų namus ir kas mėnesį laiko pamaldas mums artimoje bažnyčioje, tai tikrai galim ir mes nors kartą per metus atsilankyti į tas pamaldas, visa šeima.“ Tuo būdu per metus lietuviškose pamaldose pradėjo dalyvauti apie 15.000 lietuvių, kai prieš tai nebedalyvavo nė ke turi šimtai.

Padaugėjus žmonėms pamaldose, atgijo seniai nebegiedotos lietuviškos giesmės, o kur jos dar buvo giedamos, kaip Utingoje. P. d. Nações, M. Velho ir pačioje Mookoje, atsirado kona liaudies choreliai.

1974 metais parapija subūrė Tarybą, kurion įeina kone trijų dešimčių S. Paulo bairų atstovai. Kas trys mėnesiai jie susirenka aptarti gyvų parapijos reikalus. Tie atstovai palaiko gyvą ryšį parapijos centro su bairuose gyvenančiais ir labai išsisklaidžiusiais parapiečiais.

Kone metus atostogavęs „Aušros“ choras, prisikvietęs naujų balsų ir sugrąžinęs anksčiau dalyvavusius, 1974 metų bėgyje surengė du didesnius koncertus ir keletą kartų pasirodė šventėse bei minėjimuose ir vienas ir drauge su Zelinos L.K.B. choru. Šiais metais jis pradėjo repeticijas operetei pastatyti 1975 metais.

1974 metų kovo 13 iškilmingai paminėtos pirmosios a.a. T. Jono Bružiko, S.J. mirties metinės, o liepos mėnesį su pamaldomis perkelti a.a. prel. Kazimiero Miliausko palaidai.

São Miguel Arcanjo, seserų Pranciškiečių gimnazija, įsivedė lietuvių kalbos pamokas, jos pageidaujantiems, suorganizavo naują liet. taut. šokių grupę ir kanklių orkestrėlį. Į seselių vienuolyną šiemet įstojo dvi Brazilijoje gimusias lietuvaitės, o kunigų seminarijoje Romoje nuvyko du jaunuoliai, pasiryžę dirbuotis lietuvių sielovadoje Brazilijoje.

JIEMS PAGARBA

Vartydami 1974 metų „Mūsų Lietuvos“ puslapius, pastebime vardus ir pavardes tu, kurie dar anais laikais sugebėjo gražiai veikti ir dirbti, užmiršdami asmeniškumus ginčus, nesantaiką. Daugelio jų nebėra mūsų tarpe. Juos gražiai prisimena jų vaikai ir vaikaičiai, einą savo senelių pėdomis. Išdilo iš atminties tie, kurie tik daug ėmė nieko neveikdami. Užmiršti ir tie, kurių visa veikla buvo sėt neapykanta, kelti ginčus, nepasitikėjimą taip labai varginusiais kolonijomis anais senais laikais – septintojo dešimtmečio pradžioje. Kaip malonu rasti naujojoje Lietuvių Enciklopedijos laidoje daug Brazilijos lietuvių atsižymėjusių veikėjų jau net iš trečiosios imigrantų kartos.

Lenkiame galvas tiems, kurie prieš 25-ris sidabrinis metus nenuilsdami ir sumaniai talkino, jungė savo tautiečius ir stengėsi kelti Lietuvos ir lietuvių tautos bei lietuvių imigrantų vardą šioje nuostabioje Brazilijoje, kurie mokėjo savo jaunimą – dabartinius veikėjus – rūpestingai įtraukti, lavinti ir brandinti tolimesniam lietuviškam darbui. A.S.

Dienraščio „Draugo“ visi puslapiai nuo įkurimo 1909 metais bus mikrofilmuoti. Puslapių esama apie 160.000.

MARIJOS AŠAROS

(Iš Lietuvos)

Visus žemės žiedus su perlais rasos nulenkti po kojų Marijai per maža būtų už ašaras jos, už didžiąją meilę žmonijai.

Kai prislegia skausmas, beviltis, klaidus, leisk glaustis prie kojų tavųjų, pažvelk, o Marija, į savo vaikus, Tu ašaras liejai dėl jų.

Bent vienas lašelis iš Tavo akių į žaltas mūsų širdis lai krenta, o mes, nepabūgę verpetu smarkiu, pasieksime tėviškės kranta.

GLOBOK

Globok, Marija, mūsų krašta mažytę Lietuvą Tėvyne, Globoki kalba, giesmė, rašta, padangių aukštąją žydryne, ir mūsų ašaras nušluostyk.

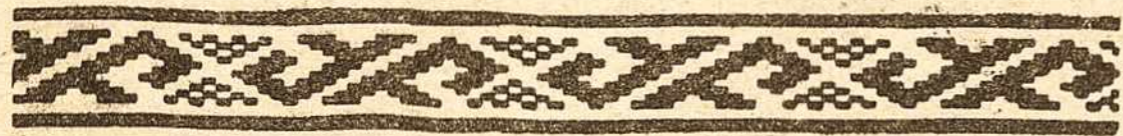
Globok laukus, miškus ir pievas, gilius juodus arimų juostas, kelius ir kryžkelius, kur Dievas Rūpintojėliais eina guosti, ir mūsų ašaras nušluostyk.

Los Angeles Dailijų Menų Klubo nariai šią vasarą buvo susirinkę Santa Barbaroje, Calif., pas klubo pirmininkę Vincę Jonuškaitę - Leskaitienę. Išvykoje dalyvavo nemažai svečių ir iš tolimesnių vietų, besidominčių lietuviškais menais. Naujuoju klubo pirmininku išrinktas Pranas Gasparonis.

Pr. Gasparonio nuotrauka

Jauhyštės Aidai

HISTÓRICO DA LITUÂNIA

Habitantes – 3.028.936 (recenseamento feito em 1970).
Superfície – 65.200 km².

Ocupa uma região de colinas morênicas separadas por numerosos lagos e pequenas planícies argilosas, aí a altitude não vai além de 257 ms.

A aspereza do clima continental é atenuada pela proximidade do mar Báltico. O centro é uma região agrícola (cereais, beterraba de açúcar, linho, plantas forrageiras) enquanto a criação de gado bovino, de porcos, de galináceos domina a zona periférica, onde a floresta cobre a maioria da extensão.

A atividade industrial limita-se ao beneficiamento dos produtos agrícolas, sem falar da metalurgia e das construções mecânicas que se concentram em Vilnius.

Os lituanos como os letos são descendentes dos primeiros ocupantes das costas do mar Báltico.

HISTÓRIA – A Lituânia foi unificada no início do século XIII. Na época de sua maior extensão, por volta de 1450, englobava a Bielo Rússia, grande parte da Ucrânia e regiões da grande Rússia.

Inicialmente, sob influência da Igreja católica grega, passou, para a da Igreja Romana, quando coube por casamento real, à Polônia (1836). Esta dependência, confirmada em 1569 pela União de Lublin, manteve-se até a 3a. partilha da Polônia em 1795. Nessa data a Lituânia foi entregue à Rússia com exceção do distrito de Bialystok, que passou para a Prússia e que esta entregou à Rússia em 1807.

Os alemães ocuparam a Lituânia em 1915. O estado independente da Lituânia foi proclamado em 1918 e reconhecido pelos soviéticos em 1920. Os poloneses conquistaram Vilnius (1920) sua capital histórica.

O novo estado anexou o território de Memel (1923). Em 1939 os soviéticos restituíram-lhe Vilnius. No dia 21.7.1940 a Lituânia tornou-se República Soviética unida à URSS (3.8.1940).

ANTROPOLOGIA – Alguns arqueólogos descobriram que ainda, no período neolítico entre 3.000 a 1.500 A.C. um povo bastante semelhante ao lituanos habitava as praias do mar Báltico, tendo alcançado considerável grau de civilização.

Outros, porém, em vista da íntima ligação linguística entre o lituano e o sanscrito, bem como de certas analogias de folclore, supõem que os lituanos tenham emigrado para a atual Lituânia na época de Cristo, provenientes do alto Dniéper. Existem referências históricas aos lituanos, a partir do século I da Era Cristã.

LINGUISTICA – O lituano constitui a mais antiga das linguas indo-europeias sobrevivente. Assemelha-se intimamente ao antigo sânscrito.

RELIGIÃO: Católica.

A imigração lituana no Brasil iniciou-se após a 1a. Guerra Mundial, de 1926 em diante.

Atualmente existem aproximadamente 100.000 lituanos no Brasil.

São 23 sacerdotes lituanos que trabalham no Brasil. Segundo as providências da lei eclesiástica, todos os lituanos, seus filhos e famílias tem direito a pertencer às paróquias pessoais (não territoriais) lituanas.

Celebram missas nos bairros onde as colônias são maiores (Vila Zelina, Vila Bela, Moóca, Vila Anastácio, Lapa, etc.)

Visam integrar todos os lituanos através de grupos folclóricos, nos corais, apresentações culturais, festas sociais, como também acampamentos, viagens.

O Centro Paroquial São Casimiro possui uma escola onde são ministradas aulas da língua lituana com recursos áudio visuais. Coordena também um grupo de danças folclóricas, coral e ensinam a tocar um instrumento musical „kankles” (instrumento usado na Lituânia desde 1.100).

Construíram um Instituto Rural, que é um centro de treinamento para a juventude da paróquias rurais de São Paulo.

Na Moóca há reunião mensal do clube literário para discutir temas de interesse cultural no campo artístico, literário e para informar sobre a atividade intelectual dos lituanos no mundo.

A Aliança Lituana no Brasil, com sede na Rua Lituânia, 67 (Moóca), se reúnem uma vez por mês para almoçar, dançar e cantar numa festa fraternal, destinando os lucros da mesma para a conservação das escolas que estão sob seus cuidados.

Existe a Seção de Ajuda Social da Comunidade Lituana, que auxilia famílias lituanas necessitadas em São Paulo.

A Liga das Senhoras Católicas, sempre presente nas comemorações e festas já organizou 2 (dois) jantares com a colônia lituana.

Sob a direção dos Padres Salesianos da Vila Zelina, os representantes das várias associações se reúnem regularmente para analisarem os problemas e as atividades em geral.

Comemora-se anualmente em junho

a Semana dos Bálticos com uma série de atividades os estonianos, letos e lituanos.

Em atenção à solicitação feita pela Secretaria do Turismo há exposição anual da arte folclórica, história, tradição e cultura com grande número de jovens lituanos para explicar a exposição.

Há sempre Congressos da comunidade de lituana, os mundiais, os da América do Sul, da Juventude etc.

O Congresso Mundial da juventude lituana realizou-se em julho de 1971 nos Estados Unidos. Duzentos e cinquenta delegados oficiais de 21 países participaram.

Para aprendizagem de novas danças músicas, ou mesmo idéias há intercâmbio de professores estrangeiros.

Anualmente, os sacerdotes visitam todas as famílias lituanas, e possuem fichas de todas elas com seus dados pessoais e condições sociais, etc.

São eles também que elaboram um jornal para toda a comunidade lituana e distribuem por todo o Brasil.

BLOQUEIOS ENCONTRADOS PARA ATUAÇÃO:

– colônia dispersa porque residem em bairros diversos, e muitas vezes distantes.

– não acreditam nos ideais da comunidade por isso não se unem à mesma.

ÁREAS EM QUE ATUAM:

lazer, educação, atendimento de casos

POSSIBILIDADE DE IMPLANTAÇÃO

Na área de atendimento de casos, um profissional de Serviço Social poderia atuar mais eficientemente, acompanhando todo o desenrolar de um caso, visando não apenas medidas paliativas mas também preventivas.

No lazer também poderia haver intervenção de um profissional, para orientação em jogos, diversões etc.

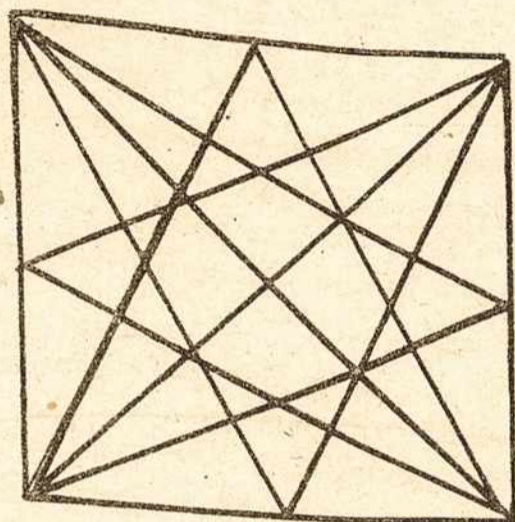
ALICE KUPSTAITIS
(V. ANASTÁCIO)

MŪSU Lietuva Maziems

ATRAVÉZ DOS PONTOS
VOCÊ CONSEGUIRÁ UM
DESENHO IGUAL AO 1º

SAUSIO GIMTADIENIAI

- 1 - Antônio Clemente Silickas
- 1 - Sônia Regina Namoras
- 2 - Algirdas Šliesoraitis
- 3 - Jurgis Deveikis
- 4 - Viktoras Juodzevičius
- 5 - Paulo Sergio Jakutis
- 6 - Márcia Pratali
- 6 - Maristella Pazetto
- 7 - Silvia Franckevičiūtė
- 9 - Cecília Galvão
- 10 - Veruté Aleknavičiūtė
- 11 - Wilson Lazauskas
- 15 - Aleksas Remenčius
- 18 - Angela Tamulis
- 20 - Aleksandras Valavičius
- 22 - Silvânia Aradzenka
- 25 - Paulo Šukevičius
- 25 - Alberto R. Masella
- 28 - Claudia Pratali
- 31 - Ramutis Idika

NOTA DA REDATORA

Neste começo de ano quero desejar à vocês boas férias. Bem, eu acho que a maioria está de „atostogos” agora.

Aproveitando o tempo de vocês, quero convidá-los a participar do jornalzinho, para que estas páginas sejam realmente bem nossas.

Conto com sua contribuição e ficarei bem contente.

Assuntos é que não faltarão.

Eis as DICAS:

- Stovyklos
 - fofocas
 - noticiar acontecimentos, tais como festas, passeios etc.,
 - suas próprias atividades.
- Podem escrever sobre fatos sérios, como também gozações e piadas.
- Falar de música e dar, quem sabe, informações incrementadas.
 - Desenhos, quem sabe, você não revela sua identidade como um grande artista?

- E tudo que passar em sua cabeça, que tal registramos nossas ideias no „jornal”?

Ajudando, poderemos ser colegas redatores.

Conto com vocês.

A redatora

Anete Idika

IRUTĖ ir KESTUTIS

D. BASTYS

Literatūra Dailė Mokslas

PRIEŽODŽIAI IR PATARLĖS

A.G. GIEDRAITIS

Patarlės, mūsų kaimo žmonių supratimu, yra tokie trumpi vaizdingi posakiai, iš kurių suvokiama patariamoji — pamokomoji prasmė. Pavyzdžiui:

1. Maži vaikai motinai kelius spaudžia, užaugę — širdį.
2. Visų dantys balti, o kas už dantų, nežinai.
3. Karvelio plunksna už kepurės, o vilko dantys nasruose.
4. Ko aklas verktų, kad kelia matytų.
5. Devyni vyrai vieną gaidį piové.
6. Ar ilgam šun dešra po kaklul!
7. Kas pakels šuniui uodega, jei pat nepasikels!
8. Mirė meška, padėk ir dūdas.
9. Diena — vakarop, metai — galop.

Pirmoji patarlė—maži vaikai... Kas nežino, kad motina savo mažutėlius ant rankų nešioja, ant kelių sodinas, supa, myluoja! O tie motinos keliai labiausiai nusėdėti, nuspausti: ir valgydinant, ir guodžiant, ir drabužėlių velkant. O ir užaugę vaikai nedingsta iš motinos rūpesčių: kiek kartų negeru savo elgesiu arba savo nepasisekimais ir nelaimėmis užduoda motinai širdį!

Antroji patarlė sako, kad kalbėdami ir šypsodamiesi daug kas baltus dantis rodo, o ką jie mano, kas toliau už dantų, kas jų galvoje ir mintyse, nežinai.

Karvelio plunksna už kepurės... Tai žmogus, kurs taikiu, geru apsimeta, o iš tikro — piktas kaip vilkas. Labai gražiai, meniškai išreikšta patarlė.

Ko aklas verktų... Neverktum, nedejuotum, jei galėtum, ko negali, kad turėtum, ko neturi ir negali turėti. Taip žmogus kartais pasiguodžia, negalėdamas savo norų ar troškimų patenkinti.

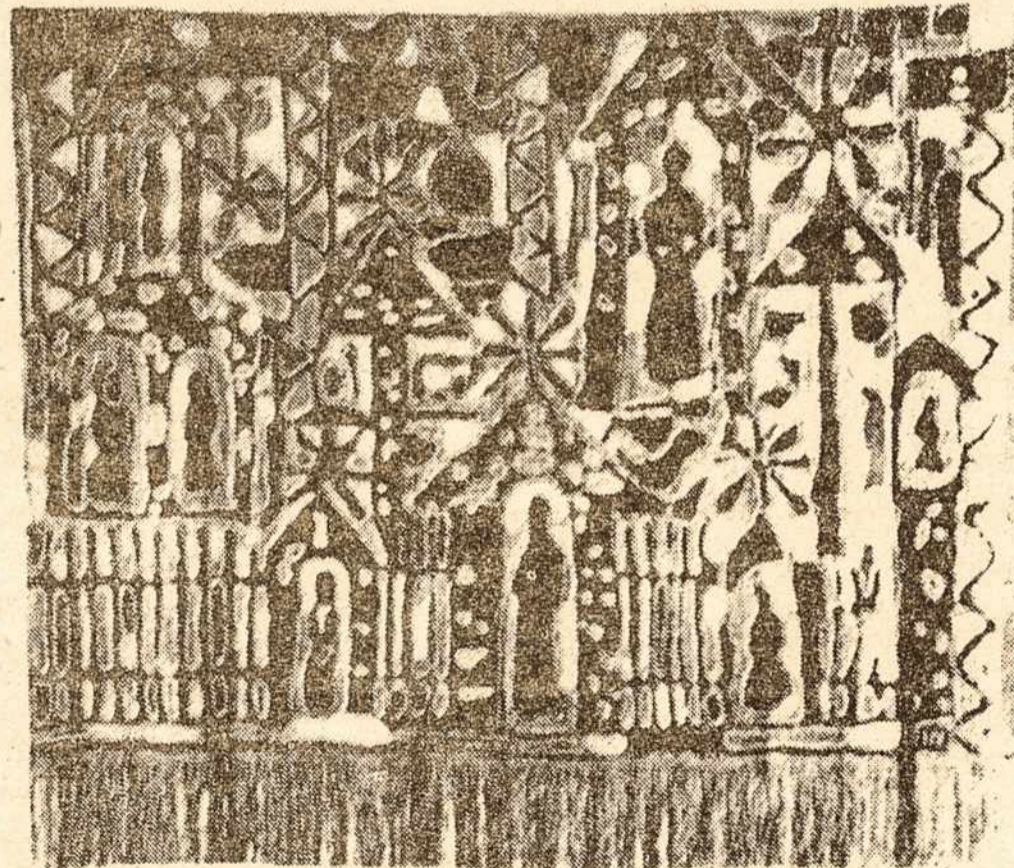
Devyni vyrai... Kokį niekdarbi keli puola daryti, kai net ir vieno per daug. Pašiepianti patarlė. Bet yra ir kita prasmė: ateisias toks laikas, kad devyni vyrai vieną gaidį piausia — tokie būsia maži ir menki žmonės.

Šeštoji patarlė taria apie viendienį žmogų ar vaiką, kuris kokio daikto nesaugo, nepalaiko. Ispėjamoji ar net baramoji (vaikui) patarlė

Septintoji patarlė apie tokį, kuris pats save giria, savo darbais didžiuojas.

Mirė meška (lokys)... Ko esi netekęs, ką praradęs, jau tuo ir nesigirk, nesididžiuok, jau to ir nesigailėk. Patarlė, atrodo, iš tų laikų, kai meškininkai (lokininkai) vaikščiojo po žmones su dresiruotais (Smurgainyse) lokiais ir išdarinėjo visokius pokštus, dūdomis padūduodami.

Devintoji patarlė... Pasigalvok, žmogau, kaip greit bėga laikas. O ką nuveiki per dieną, per metus? Kažin ko laukiančiam — prabėgo diena, prabėgs ir metai...

L. KAZIUKAITYTĖ

LIETUVIŲ SENOVĖ (aplikacija)

Priežodžiai yra tam tikri parankūs žodžiai, kalbančiojo įterpiami į sakinius, pvz.: vadinas, vadnas, vanseit, atseinas, tajy (tajį), vaikuži, vaikine, vyreli, mergele, brole, anot to, bala nemato ir kt. Štai kaip jie atrodo sakinyje:

Tu šiandien, vadinas, laimingas žmogus.

Kai aš, vadnas, tarnavau karaliaus gvardijoje, tai turėjau tokį

arklį, vadnas, kokio tu nė nepasapnuosi, vadnas.

Šitas kelias, vanseit, per daug vingiuotas: jį reikia, vansei, ištiesinti.

Einu per girią, atseinas, ogi žiūriu, atseinas, — voverė baravykus bedžiovinanti. Aš jai daugiau riešutų, atseinas, o ji man džiovintų baravykų štai ir jums (vaikams), atseinas, atnešiau.

Ar tu, vaikelė... tajy ... buvai užmigęs, kad savo aveles... tajy.. į mano pievą suleidai?

Tas audimas, vaikuži, jau per ilgai užsibuvo staklėse.

Tai, vaikine, smagu maudytis po šilto lietaus!

Kai aš, vyreli, buvau jaunas, niekas man buvo pūrą žirnių ant pečių užsimesti.

Geriau, mergele, su ja nė nekalkėk: juk ji — ragana, mergele, burtininkė!

Petras ne tavo nosiai, brole: tu jo (jam) neprilygsi!

Kaip pasiklosi, taip išmiegos, brole.

anot to.

Bala nemato, kaip čia gražu!

Iš pateiktųjų pavyzdžių matyti, kad priežodžiai lyg ir be reikalo įterpiami į sakinį, tarytum beprasmiškai žodžiai. Bet ir ne visai taip. Priežodžiai kalboje atsiranda, kai kalbėtojas yra linkęs kai kur stabtelėti, lyg užsikerta kalbėdamas, tarytum norėtų pasigalvoti, ypač kai priežodis jau

Nijolė Jankutė, KELIONĖ Į SEPTINTĄ STOTĮ. Apysaka. Chicago, Chicago, 1973. Akademinės Skautijos leidyklos leidinys. Iliustravo Nijolė Vedegytė-Palubinskienė. 151 psl. Kaina, \$3.00 Gaunama ir "Drauge".

Mano manymu, vaikai yra geriausi jiems skiriamų knygų vertintojai. Vaikai nerašo ir neskaito recenzijų, bet visuomet, kaip taisyklė, atrenka savo skoniui tinkamiausias knygas. Jie negailestingai atstumia literatūrą, kurioje nuoga didaktika ar lipnios saldybės užgožia vaizduotę ir veiksmą.

Pavaduodamas mažuosius kritikus, noriu pasidžiaugti naujausia Nijolės Jankutės pasakapysaka "Kelionė į septintą stotį". Knyga išsiskiria geromis vaikų literatūros savybėmis: švairiu spaudos darbu, vykusiomis iliustracijomis, sklandžia, vaikams suprantama kalba, gyvais aprašymais, išmone, humoru ir įdomiais veikėjais. Čia pasakiškų "grumtynių" plotmėje susiduria gėrio ir blogio jėgos. Vienoje pusėje: herojė Karilė, miegalis katinas Spurgas, geroji ragana teta Teodora, Barzdyla, dėdė Veiksmazodis, jo broliai magikai Daiktavardis ir Būdvardis, kaukai ir kt. Kitoje pusėje: Tėsinys 8 psl.

Įprastas. Antai priežodis tajy girdėtas iš lėto žmogaus, kuriam vis, rodės, reikėjo stabtelėti, kad pasigalvotų, ką toliau sakyti, arba kad ko nereikia nepasakyti. Tačiau daugeliui žmonių priežodis tėra tik įprotis. O kiti ir be priežodžių pakalba.

Pagaliau palyginkime patarlę ir priežodį Priežodis, kaip ką tik matėme, kone be reikalo kalbėtojo įterpiamas į sakinį ir vis tas pats karotjamas per visą kalbėjimo laiką. Patarlė pasakoma tik vieną kartą. Patarlės paryškina, pagyvina kalbą, padaro ją vaizdingesnę, o priežodžiai, ypač dažnai kartojami, kalbą tik apsunkina.

Draugas

VERGIJOS KRYŽKELIUOSE

(Tąsa iš praeito Nr.)

Stefanija Rūkienė

CUKRUS MEDUS

Karo metu visai nebuvo cukraus. Mūsų gi šie naujamose taigos buvo daug taip vadinamų „pasiekų“. Pasiekos yra bičių ūkiai. Neturint cukraus didžiausia saldi svajonė buvo gauti nors arbatinį šaukštelį medaus. O jei gautum jo visą stiklinę, kokia laimė būtų! Taip ir kombinuoji, kaip jo gauti.

Vieną perpietę neiškenčiau ir nuėjau į pasieką. Radau seną triūsiantį apie aviljus. Matau, kad labai suplyšus jo šiaudinė skrybėlė. Tuoju pagalvojau kad jau bus medaus, nes aš gerai moku pinti šiaudines skrybėles. Pasisveikinu bitininką ir užvedu kalbą. Paklausu, kaip sekasi gyventi giriose, pasiteirauju, ar daug bitės prinešė medaus. Kalbant kaip laputė, vis suku uodegą apie medų. Primenu, kad labai suplyšusi jo skrybėlė ir reikėtų geresnės.

— O iš kur ją paimsi? — jis man atrėžia.

Aš jam tuoju pasisiūliau nupinti skrybėlę, tik reikia gauti rūginių šiaudų.

— Šiaudų yra, nes netoli nuo čia baltuoja vieno kolchozo dideli ir platūs rugių laukai. Kiek reikia šiaudų? Rytoj parnešiu, — šnekėjo mano sugundytas seniokas.

Rytojaus dienajis man atnešė ruginių šiaudų pėdą.

Kelias dienas poilsio pertraukomis pyniau pyne ir siuvau skrybėlę. Išėjo gražus, lietuviškas šiaudinis skryblius. Nunešiau skrybėlę bitininkui ir grįždama iš šienapiūtės parsivežiau pusę litro medaus. Sunkiose dienose gera viskas mokėti.

Bitininkas buvo labai patenkintas ir mane pavaišino medumi, bet labai nedaug jo vieno galima suvalgyti. Juokaudamas jis man pasakė, kad medus tinka valgyti su viskuo, bet neskanu jį valgyti su karčiuoju ridiku.

IR GERA ŠIRDIS

Pievose teko susitikti su ukrainiečiais iš lenkų valdytų Ukrainos sričių ir iš sovietinės Ukrainos žemių. Lenkijos ukrainiečiai buvo mums labai blogi darbo draugai. Jei tenka dirbti grupinį darbą ir toje grupėje bus keli ukrainiečiai, tai jau tikras vargas, nes jie tinginiauja ir taip sukasi, kad darbą už juos padirbtų kiti. Net vyrai, patekę silpnų moterų grupėn, nedirbdavo...

Lietuviai vengė ukrainiečių ir nenorėjo būti jų išnaudojami. Už darbštumą ir sąžiningumą lietuvius vertino ne tik vietiniai gyventojai, bet ir enkavedistai.

Sovietinės Sąjungos Ukrainos žmonės buvo jau visai kitoki. Lietuviai su jais greit susibičiuliaudavo ir tapdavo gerais draugais. Mus rišo bendra vergija, laisvės troškimas ir kova už tą laisvę.

Vieną dieną kurtu iš peties man užmatuotą pievos plotą. ... Staiga užkalbinta krūptelėjau. Grįžtelėjusi pamačiau arti manęs stovintį vidutinio amžiaus brunetą vyrą. Jis pasižiūrėjo į mano šienavimą ir pa lingavo galva. Lyg parodydamas, kaip reikia šienauti lyg užtušodamas mano nevykusį darbą, išvarė plačią ilgą pradalgę.

Sustojome pasišnekėti. Pasiteiravo, kada iš kur atvežta, kuriam laikui ištremta. Matė, kad esu šiame krašte naujokė, tai mane perspėjo:

— Niekam nieko nepasakok ir su nieku atvirai nesnekėk. Žinok, kad visur žvelgia svetimos akys, o svetimos ausys viską girdi. Atsimink, kad sovietinis saugumas visada rinks žinias apie jus. Čia kas trečias žmogus yra seklys ir šnipas. Jis, pasivertęs geriausiu draugu, stengsis tave išprovokuoti ir paskandinti. Ypač vengtina šnektų, klausant trečiam asmeniui. Dviem pasikalbėjus, dar galima išsiginti, bet trečiasis tikrai gali būti prokuroru ir tave apkaltinti. Jei bus visi užverbuoti, tai tada šnipas šnipą eš. Jei kalbintų būti šnipe, nereikia nusigąsti. Geriausia vaidinti žioplą ir sakyti, kad tokio darbo dirbti nesugebėsi. Už tai nebus ir nenukentėsi. Šį mano patarimą pasakyk visiems lietuviams tremtiniam.

Tai buvo Sibire man pirmas ir nuoširdus įspėjimas. Pašnekėjęs nuėjo dirbti, nes ir jie čia pat šienavo. Tas žmogus buvo perėjęs ugnį ir vandenį, buvo jau mirčiai žiūrėjęs į akis, ir vis dėlto išliko žmogumi, o tas tremties gyvenime ne taip jau lengva.

KELIONĖ iš 7 psl.

sėje: ziezula Faustina, piktasis burtininkas Zoga, Kapitonas Kablys, Piratas Vienaakis... (žodžiu, vaikų programose dažnai matoma kompanija).

JAV LB švietimo taryba pripažino N. Jankutės knygą tinkama penkto ir šešto skyriaus vaikams. Tačiau ją mielai skaitys ir vyresni vaikai, ir tėvai, kurie dar mėgsta pasivaikšėti fantazijos šalyje. Apysakos siužete ne tik susiduriame su lakia vaizduote, su nuotykiams, bet ir su taiklia nūdienio, išeivinio gyvenimo satyra.

Mažajai Karilei, didelei televizijos mėgėjai, galų gale atsibosta visokių niekadėjų ir piktybių prigrūsta programa. Besvajodama apie gerąsias laumes, Karilė susilaukia netikėtos viešnios — gerosios raganos Teodoros. Toji staiga išlenda iš ekrano. Jos abi su katinu Spurgu įsitaiso ant butelio "7-Aukštyn" (orlaivio) ir pasileidžia nuotykingon kelionėn: viršum Žargono girios, per Belinksnių kraštą, Vėtrungių miestelį. Tikslas — Septinta stotis, kur turi įvykti svarbus posėdis.

Jie sugrįžta namo: "7-Aukštyn išniro iš melsvo ekrano lyg kamštis iš vandens". Sėdėdama savo kambaryje, Karilė prisimena Vėtrungių burmistro žodžius: "Pasakų šalį pasiekti nesunku. Tik reikia norėti pažvelgti į mėnulį..."

Siužete yra daug įdomių keistenybių. Pavyzdžiui, Belinksnių krašte žmonės nevartoja links-

nių ir sako: "aš einu pirkti pienas" arba "aš suknelė pirksiu krautuvė". Juos betaisydama, Karilė pati nejuoim išmoksta linksniuoti.

Dar juokingesni prajovai vyksta Žargono girioje. Žargonininkai užkimusiais balsais dainuoja:

Ein — meini, tiki — taki.
Orbi — šmorbi, šmiki —
šmaki!

Džanas činčių šore gavo —
Čikeno jis neragavo!

Linksma klausytis ir adverbiško kaukų Piko ir Tilviko kalbėjimo. "Kūb su-mū ma-ma" (Būk mūsų mama), sako jie Karilei. Mažas priekaištas: tos adverbios šnektos truputį per daug; vargina skaitytoją (ypač suaugusį).

Iš dėdės Veiksmazodžio Karilė sužino, kad šiandien niekas nebekreipia dėmesio į žodžius. Anot jo, reikia daug darbo, kol žodį prisijaukinti. Susodinęs viešnia ant žodžių karuselės, dėdė parodo savo jaukiausius žodžius, besisukančius ratu. "Viešni žodžiai išrašė pasakas, kiti eilėraščius ir dainas. Dar kiti, daugiausia rimti ir ilgi, rašė mėnulį, saulę ir planetas. (...) Bet Karilei labiausiai patiko tie linksmieji. Jie šokinėjo vienas per kitą ir rītosi kūliais, rašydami juokingas istorijas."

Tai gana sumanus žaidimas su rimbomis kalbos dalimis, kurių dėsnis mokytis vaikai nelabai mėgsta. N. Jankutė, atliepdama vaikų psichologijai, įtrau-

Nijolė Vedegytė-Palubinskienė N. Jankutės "Kelionės į septintą stotį" iliustracija

kia skaitytoją gramatikos patalpa optimistinis šypsnyš. Ką bet ką, o humorą ir keistus išsireiškimus vaikai mėgsta labiausiai. Todėl teta Teodora kiekviena proga ir sako: Aktujėjam! Nuo tokių žodžių gyvenimas, rodos, stebuklingai palengvėja. Kaip nuo atodūsių.

Smagu žiūrėti į dailininkės Nijolės Vedegytės-Palubinskienės iliustracijas. Jos puikiai derinasi prie vaizdingo teksto. Piešiniuose daug įvairumo ir taiklios išraiškos. Tik pažvelkime į tuos šokančius kaukus ar į ziezulą Faustina, laikančią katiną Spurgą! Aktujėjam! — sušuks vaikai ir noriai įsigilins į knygą

Pr. Visvydas. Draugas.

MŪSŲ ŽINIOS

VASAROS STOVYKLA

yra sveikos, smagios ir auklėjančios atostogos jūsų vaikams.

KADA? – nuo sausio 13 iki 20 d

KAME? vieta turėjo būti pakeista. Todėl stovykla bus ne prie Jundiaí, o COTIA.

KAM?

naujojon vieton bus priimami jaunuoliai nuo 9 iki 14 metų. Vyresni toje stovykloje dalyvauti nebegalės.

Rūpimų informacijų teiraukitės Zelinės klebonijoje.

REGISTRUOTIS iki sausio 6 dienos abejose klebonijose.

KAINA?

80 kr. vienam šeimos nariui
40 kr. 2 šeimos nariams
20 kr. 3 " " "

STOVYKLĄ PRAVES kunigai saleziečiai.

JAUNIMO STIPENDIJOS

Gruodžio 26 susirinko BLB. siūlytoji komisija (L. Jodelytė, V. Tubelis, J. Valavičius ir kun. H. Šulcas) kuri turėtų tvarkyti mokslo stipendijas lietuviams studentams Brazilijoje. Apšvelgti šie pirmieji metai, kurie buvo labiau patirties metai ir komisija kaip tokia neveikė. Buvo konstatuojami atskirai kaikurie jos nariai ir konsultuojami. Posėdyje išdiskutuoti kaikurie trūkumai, kaip pav. statuto, propagandos ir kiti.

Nutarta kolkas nesudaryti jokios įprastos valdybos struktūros, bet pasiskirstyti įvairiais darbais, ir tu darbu patirtimi remiantis bus galima patuošti statutus ir valdybos struktūrą.

Darbais taip pasidalinta:

1. surinkti informacijų apie panašias kitas tokias iniciatyvas techniką ir paruošti projektą būsimam statutui: adv. Vincas Tubelis ir Liucija Jodelytė.

2. praveisti didesnę propagandą apie stipendijų reikalingumą tiek mūsų spaudoje, tiek kito-

PARODOS

Galeria da fábrica nuo gruodžio 20 iki 1974 metų sausio 4 dienos turi tapybos parodą, kurioje savo darbus išstatė ir plė Helena Ažuolaitė. R. Clélia, 93, bairas Pompeia.

KONCERTAS

Profesorės Lidijos Jefremovs dainavimo mokyklos studentės ir studentai turėjo koncertą 29 gruodžio 16 valandą. Jame dalyvavo ir mums jau pažįstama plė Julija Ažuolaitė. Dainavo: Stradella „Aria de Chiesa“, Denza – „Se“, Dargomirskio „Eu sou triste“ ir Morena, Morena“. Luciano Galletto. Beto dainavo kvartete Tutu Maramba“.

RAMOVĖS 1973 METŲ VEIKLOS APŽVALGA

Naujieji 1973 metai buvo pradėti programa. Kadangi Jaunimo namų „Ramovės“ pagrindinis tikslas yra ugdyti lietuvišką kultūrą krikščioniškoje dvasioje, tai buvo praveisti įvairūs lietuvių kalbos kursai: mažiesiems, vidutiniams ir didiesiems, tiek pagal jų amžių, tiek pagal jų kalbos mokėjimą.

Taip pat suorganizuotos įvairios rankdarbių grupės, kaip juostų audimas, drožinėjimas ir pan.. Deja, tuo mažais kas domėjosi, todėl pamokos praveistos tik dalinai, o rankdarbiai visai ne.

Kitas svarbus Ramovės uždavinys yra organizuoti vasaros stovyklas jaunimui. Apie stovyklų aaudą, kuria mūsų visuomenė dar nėra gana įsitikinusi, pasiskaitykite M. Lietuvoje, 43 nr. (1317) 1973 m. spalio 25 d.

Nuo pirmos iki 14 sausio buvo mažųjų stovykla vos vieną savaitę, bet vaikai išmoko lietuviškai pasisveikinti, padainuoti ir melstis. Stengtasi išiebt jų širdyse meilę Lietuvai ir lietuvių tautai.

Stovykla buvo pp Šimkūnų Valavičių ir Šimonių vasarvietėse.

ANTROJI STOVYKLA

Romo Kalanto vardo, buvo nuo sausio 25 iki vasario 5 dienos., itin gražioje vietoje Ubatuboje.

Ką veikė jaunimas šitoje stovykloje? galima pasiskaityti M.L. vasario ir kovo numeriuose. Išskeltina tai, kad daug dėmesio kreipta į tai, kuo mūsų jaunimas galėtų prisidėti prie Lietuvos laisvės. Kalantos dieną ta mintis buvo ypač pagilinta.

Po atostogų tęsėti normali Ramovės veikla., ypatinai liet. kalbos pamokos or taitomai šokių repeticijos.

Sekmadieniais reguliariai rinkosi Žilvitis savo repeticijoms. Jas kurį laiką pravedė plė Regina Bagdžiūtė, o dabar Žilvitis turėdamas savo tarpe prityrusių šokėjų, pats vienas repetuoja.

Tam tikru metu susikūrė „Rūtelė“ Ją išugdė sesutės Marytė ir Teresė Aleknavičiūtės. Dabartiniu metu „Rūtelė“ stovi tvirta ant kojų ir jau daug kur pasirodė, ir kas mėnesį yra kviečiama kame nors pasirodyti.

Kita Ramovės veiklos šaka yra jaunimo susikaupimo dienos. Ju suorganizuota tris kartus, pritaikant kiekvienam amžiui. Paskutinėje susikaupimo dienoje dalyvavo apie 40 jaunuolių. Savo vidinio pagilimo darbą jie tęsia susirinkdami kas antrą savaitę.

Prie Ramovės galimybių priklauso ir studentų stipendijos, kurios buvo aprašytos M.L. 51-52 numerijoje, 9 psl.

LAUKINIAI NESKAITO LAIKRAŠČIŲ !!!

NAUJIEMS METAMS

A. Brazinskas

Sveikinu su Naujais Metais ir linkiu Dievo malonių, bet bet mano žodžiai neturi galios nes viskas yra Dievo valioj.

Dvyliką valandą naktį pakils triukšmas didžiausis linkejimai su Naujais Metais skambes ko gražiausi.

Stai tie Naujieji Metai visus maloniai pasveikino, pilna vezima bedu ir vargu visiems dovanu atgabeno.

Linkiu jums Naujuose Metuos pasidžiaugti ir gerokai patriuksmauti, juk rytoj jau reikes verkslenti ir nuo veido asaras braukti.

Vila Bonilha

TAU, DIEVE

P. Beinoris

Tau rytmečio šypsena, Dieve. Dieve, aukojam, ir darbus visus mūs vargingos dienos. išganymo vilti tau dedam po kojų, kiekvieną plakimą gyvybės silpnos.

Tau duodame širdį, jos meilę išliejam, paguoda ir džiaugsmą, vargus ir skausmus, ir ašara tyra per veidą kai rieda, tikėjimą, viltį, maldas, troškimus.

Giedama Lietuvos bažnyčiose

Čikagoje, Jaunimo centre, vyko dvyliktoji madų paroda, kurios pelnas skiriamas Nekaltai Pradėtosios Marijos seserų vienuolijai. Ypatinigus drabužius sukūrė buvusi Čikagos liet. operos solistė Monika Kripkauskienė. Kai kurios modeliuotojos stengėsi išryškinti lietuviškus puošmenis madose.

Toronto universiteto knygyne yra apie 300 knygų apie Lietuvą ir lietuvius anglų, prancūzų, vokiečių, lietuvių, rusų ir kitomis kalbomis.

Europos lietuviskųjų studijų savaitė 1974 metais, jau XXI-oji, bus ruosiama ne Vokietijoje, o Sveicarijos Keturių kantonų, ezero srityje, Marschache.

Po Kalėdų Adelaidėje įvyks Australijos lietuvių katalikų federacijos suvažiavimas su diskusijomis, paskaitomis, pranešimais ir menine programa.

Juoktis sveika !!! Užtat visi esate kviečiami į pirmąją

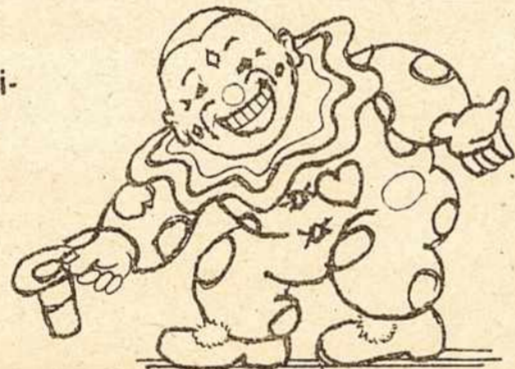
LINKSMA POPIETE .

Ji bus 1974 metų sausio 6 dieną 16 v. Zelinoje, Jaunimo namuose.

PROGRAMOJE: ateities pranašystės, sveikatos, šeimos, meilės, ir politikos reikalai juokingoj perspektyvoj ... Be to, naujaisi KUPLETAI apie S. Paulo lietuvių veikimą.

Programą išpildys: komedijos „Visuomenės Veikėjai“ artistai ir pirmųjų žilvitiečių grupė, režisuojant M. Vinkšnaitienei.

leidami, paaukosite 5 kruzeirus. Ta programa nebus vėliau pakartota.

ACAMPAMENTO

ferias sadias e educativas para os vossos filhos, num clima de felicidade em companhia de Deus.

AONDE?

COTIA, não perto de Jundiaí.

QUANDO?

13 até 20 de janeiro de 1974 .

PARA QUEM?

Para jovens dos 9 até 14 anos

INSCRIÇÃO ate 6 de janeiro numa das duas paróquias lituanas, na Moóca et V. Zelina.

PREÇO:

80 cr. – 1 membro da familia
40 cr. – 2 " " "
20 cr. – 3 " " "

OBS.: quem tiver problema financeiro, é convidado francamente obter rebaixo do preço.

PROMOÇÃO E DIREÇÃO – Padres salesianos de V. Zelina.

kiais būdais, kad būtų galima pajusti, kiek šita iniciatyva yra visuomenės vertinama ar nevertinama, ir kad iš pačių Brazilijos lietuvių būtų sudaryta nors viena stipendija: dir. Jonas Valavičius ir adv. Algirdas Sliesoraitis.

3. Rūpintis pajamų testinumu pavesta kun. H.J. Šulcui.

Stipendijų Komisija.

PASTABA: Paskutiniame M. Lietuvos numeryje yra dvi stipendiju fondą liečiančios klaidos Pirma: buvo parašyta jog „SUDARYTA komisija. Turėjo būt „Visam tam tvarkyti buvo pasiūlyti stipendijų Komisijai sekantys asmenys: Jonas Valavičius, Vincas Tubelis, Algis Sliesoraitis ir Liucija Jodelytė“

Antra neturėjo būt atspaus-ta plėš Onos Matelionytės pavardė, nes ji neiejo i tu kandidatų sąrašą ir stipendijų komisijai nepriklausė ir nepriklauso.

MŪSŲ ŽINIOS

LABAI RETOS VES TUVĖS.

Kad jaunasis ir jaunoji būtų abu lietuviai, pas mus jau yra gana retas atsitikimas. Toks atsitikimas buvo praėjusį šėštadienį, gruodžio 29 dieną. Katedroj T. J. Kidykas, koncelebruojant g.prel. Pijui Ragažinskui, mišių metu palaimino Rimgaudo Klemeno Juraičio ir Emantės Mikuckytės santuoką. Emantė tik vakarykščiai buvo baigus savo studijas USP universitete. Rimgaudas profesoriauja Londrinos universitete. Abu iki šiol buvo veiklūs lietuviškajame gyvenime Emantė keletą metų dainavo „Aušros“ chore, šoko Nemuno ansamblyje, dalyvavo liet. literatūros būrelyje, buvo veikli ir savo mokyklos organizacijose, žodžiu, visą laiką buvo labai veikli. Galima tikėtis, jog ir toliau iš lietuviškojo gyvenimo veiklos neišsijungs.

Rimgaudas turėjo ir studijuoti ir darbuotis, tai jam mažiau laiko liko lietuviškoms organizacijoms, Bet ir jis priklausė literatūros mėgėjų rateliui, akademikų sambūriui.

Gaila, kad profesūra Londrino universitete ir Emantės tolimesnės studijos kuriam laikui juos ištraukia iš S. Paulo, nes nebegalės taip dažnai dalyvaut mūsų gyvenime. Bet jie yra pasiryžę nenutrūkti nuo lietuviškojo gyvenimo ir jo uždavinių.

Linkime, kad ta jauna, lietuviška katalikiška pora būtų šviesus lietuviškas židinys mūsų kolonijai.

Jaunavedžių gi tėvelius Reginę ir Klemensą (mūsų talentingąjį poetą bei rašytoją) ir Oną bei Praną Mikuckius sveikinam dėkingi, kad išauklėjo tautiškai susipratusius jaunuolius.

Ir jaunavedžiams ir jų tėveliams gausios Dievo palaimos!

Vestuvių puota buvo šv. Kazimiero parapijos salėje. Dalyvavo gausus būrys jaunavedžių ir jų tėvelių draugu ir giminių.

KALĖDINĖS GIESMĖS KONCERTAS

Sekmadienio vakarą (gruodžio 30 d.) šv. Kazimiero parapijos salėje koncertavo L. K. Bendruomenės cho-

ras, diriguojant maestru Viktorui Tatarūnui, vargonėliais akompanuojant muzikui Feliksui Girdauskui.

Pirmoji koncerto dalis buvo šv. mišių auka, atnašauta T. J. Kidyko, ir paaukota kaip tik už chorą ir visus koncerto dalyvius. Per mišias choras pagiedojo šias giesmes: Tyliąją naktį, Mes girdėjom angelus, Sveikas, Jėzau gimusis, Piemenėliams, Linksmą giesmę.

Po mišių, antrojoje koncerto dalyje: Šiandien Betliejui, Budriūno „Mes atėjom“, Adesto fidelis, Eglutė mūsų portugališkai, vokiškai ir lietuviškai po posmą; Siniaus Šventa naktis ir Aukštybėse gieda. Baigta su F. Gruberio visam krikščionių pasauliui žinoma „Naktis šventa“.

Be to paskaityta pora kalėdinių eilėraščių ir trumputis šventinių nuotaių gabalėlis.

Negausi publika koncertą priėmė patenkinta, gausiai plodama ir gėrdamasi. Tikrai buvo kuo pasigėrėti, nes choras skambėjo labai darniai, niuansuotai, kaikurias giesmes giedant jaučiama buvo šilima, įsijautimas (Tyliąją naktį, Šventa naktis)

Po koncerto, vaišių metu, skambėjo dainos, žmones būreliais šnekučiavosi. Visi atrodė koncertu ir pobūviu patenkinti, tik apgailėstavo, kad nedaug tebuvo klausytojų – nė šimtinėms.

Alutį ir dalį valgių vaišėms užfundijo jaunavedžiai Rimgaudas ir Emantė Juraičiai.

AR DALYVAUJI LIETUVIŲ PARAPIJOJE?

-DĖKOJA

Visiems tautiečiams maloniai priėmusiems ir apdovanojusiems lietuvius kunigus T. Petrą Daugintį, S. J. ir T. Antaną Saulaitį, nuoširdžiausiai dėkojame. Apgailėstaujame, kad su geriausia norais per 4 mėnesius nebuvo galima aplankyti visus parapičius, kadangi daugelis jūsų gyvenate plačiai pasklidę po visus mūsų didmiesčio rajonus ir net užmiestį. Jei Dievas laikys gyvus, stengsimės šiais metais aplankyti pirmiausiai dabar neaplankytus, o paskui ir visus kitus.

Dar kartą visiems ačiū, ačiū, ir telaimina Jus Visagalis Dievas šiais N. metais!

Šv. Kazimiero parap. kunigai.

LIETUVIŲ RYMO KATALIKŲ ŠV. JUOZAPO BENDRUOMENĖ,
NAUJŲJŲ - 1974 - METŲ PROGA, SVEIKINA SAVO NARIUS
IR VISUS LIETUVIUS, LINKĖDAMA DAUG LAIMĖS IR SEKMĖS!

VALDYBA

ŠIO NUMERIO GARBĖS LEIDĖJAS

ZELINOS ŠV. JUOZAPO PARAPIJOS

MALDOS APAŠTALAVIMAS

LABAI DĖKINGA M. L. ADMINISTRACIJA

LIETUVIŲ KATALIKŲ BENDRUOMENĖS CHORAS
NUOŠIRDŽIAUSIAI SVEIKINA VISUS SAVO DRAUGUS,
RĖMĖJUS IR TAUTIEČIUS SU NAUJAISIAIS - 1974 -
METAIS. SU VIEŠPATIES PALAIMA LINKI VISIEMS GE
ROS SEKMĖS!

VEIKLOS KALENDORIUS

1974 METAIS

Sausio 6, 16 val. linksma popietė 16 val. Jaunimo namuose.

Sausio 13, sekmd. 17 val. III Pas. Liet. Jaun. kongreso būstinėj, R. das Giestas, 927, V. Bela, studijinių komisijų ir kviestinių asmenų pasitarimas organizaciniais reikalais.

Sausio 20, 7.00 val. ryto, jaunimas renkasi dalyvauti trečiojo studijų dienoje, kuri bus Caucaioje.

Vasario 17 LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS pamaldos ir minėjimas. Laikas ir vieta bus paskelbti vėliau.

Kovo 3 šv. Kazimiero parapijos metiniai atlydai.

Kovo 13 a. a. T. Jono Bružiko, S. J. pirmosios mirties metinės.

Laima Rastenytė-Lapinskienė, vaidinusi televizijoje, trijuose amerikiečių pastatymuose New Yorke „Last Summer“ ir pagrindinę rolę „Chicken Little was Right“ dramoje, dabar vaidina Čikagoje amerikiečio teatre Leonardo Melfi veikale „Birdbath“. Ji vaidina ir lietuvių veikaluose - D. Lapinsko, A. Kairio, J. Marcinkevičiaus ir kitų.

UŽSIMOKĖJO UŽ M. LIETUVA

už 1973 ir 1974 metus:

Po 30 kr.: Kleopasė Makuškienė ir Sofija Undernikė.

Po 35 kr.: Pr. Šukevičius, Marijona Savickaitė, Ksavera Musnickienė, Kazimieras Ausenka.

Po 36 kr.: Teklė Perednis, Bronius Melis ir St. Urbiatis.

Po 40 kr.: Albertas Varkala, Vyt. Vosylius, Kaz. Musteikis.

Po 50 kr.: Alf. Lisauskas, Marija Mazurkevičienė, Alg. Saldys, Jadvyga Babūnienė, Zenonas Jesterzemskis.

Po 100 kr.: Petras Šukys, Kazimieras Ambrozevičius ir Helena Ažuolaitė.

DĖMESIO - DĖMESIO - DĖMESIO

Bene pora metų Zelina ir jos apylinkėi ištikimai išnešiojos M. Lietuva K. Musteikio vaikaitis-anūkas Arnaldas Klišys nuo šiu metų pradžios pasitraukė iš tu garbingu knygnešio pareigų. Už jo malonų ir ištikimą pasitarnavimą šia proga nuoširdžiai dekojame.

NAUJAS ML IŠNEŠIOTOJAS

Zelinos ir jos artimųjų apylinkių ML prenumeratoriams laikraštis dabar išnešios mielasis Kazys Triubas. Jis yra įgaliotas priimti prenumeratas, turi kvitų knygute. Prenumeratas galima jam sumokėti ar kai atneša laikraštį į namus, ar užėjus Jaunimo namu užkandinėn, kurioje jis budi kone kas vakarą, o sekmadieniais ir po sumos.

Beto Zelinoje ML galima gauti pirkti laikraščiu kioske prie p. Vito baro.

Labai nuoširdžiai prašome ko greičiau apsimokėti šiu 1974 metų prenumerata (36 kruzeirus), nes neturėdami pinigų negalėsim išleisti laikraščio.

Iš anksto už tai dekoja.

ML Administratorius

AR Užsimokėjot už M. LIETUVĄ?

MŪSU
LIETUVA

NOSSA LITUANIA

Caixa Postal. 4421
01000 São Paulo. ESP

Director Responsável
DE. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redator Jonas Kidykas
Administrador P. Daugintus

METINĖ PRENUMERATA: 36 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 130 kr.; Paskiro numerio kaina: 70 centavų. Užuojamtos ir sveikinimai nuo 10 kr., pagal dūdamą. Dėl kitų skelbimų tartis su administracija.

Straipsniai ir korespondencijas redakcija taisy, perivarsio savo mūzika. Nesant raštai grąžinami tik autoriui prašant. Pavardė parašyti straipsniai nebūtinai išleiskia redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimų kaibą ir turinį redakcija neatsako. Laikraštis spaudinamas antradieni. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai iteiktini ne vėliau, kaip iki pirmadienio pietu.